

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยด้วยการละเล่นพื้นบ้านของไทย ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวม วิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผล ดังนี้

1. วัตถุประสงค์การวิจัย
2. สรุปผลการวิจัย
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านของไทย เพื่อการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ ก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนปฐมวัยที่ผ่านการเรียนรู้ด้วยการจัดกิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านของไทย
3. เพื่อประเมินผลความพึงพอใจของเด็กปฐมวัยที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านของไทย

สรุปผลการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านของไทย เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ $85.09/88.81$
2. ความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยที่ผ่านการเรียนรู้ด้วยการจัดกิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านของไทย พบร้า คะแนนจากการทำแบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ก่อนเรียน มีคะแนนเฉลี่ยโดยรวม เท่ากับ 56.67 คะแนน จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 56.67 คะแนน จากการทำแบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์หลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 88.81 คะแนนเต็ม 100 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 88.81 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.01$
3. เด็กปฐมวัยที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านของไทย มีค่าเฉลี่ยการแสดงความพึงพอใจที่มีต่อการจัดกิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านของไทย ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 มี

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.59-2.81 แสดงว่าเด็กปฐมวัยมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านของไทย ของเด็กชั้นอนุบาลปีที่ 3 อよ้วงระดับพึ่งพาไมมาก

อภิปรายผล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย และสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรม การละเล่นพื้นบ้านของไทย เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย นี่ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 85.09/88.81 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นช่วยพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้ผ่านกระบวนการ ขั้นตอนในการสร้างอย่างเป็นระบบและวิธีการที่เหมาะสม โดยศึกษาหลักสูตร คู่มือครุ เนื้อหาเทคนิค วิธีการที่เป็นแนวทางและเป็นประโยชน์ในการสร้างกิจกรรมที่มีประสิทธิภาพ ช่วยพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย ทั้งนี้เนื่องจากการจัดกิจกรรมทำให้เด็กได้เรียนรู้ ดังนั้น การเล่นเป็นวิธีการที่เด็กสร้างประสบการณ์ ให้กับตนเองในการเรียนรู้รับรู้สิ่งแวดล้อมและสิ่งต่างๆไม่มีโครงสอนเขา ให้การเล่นเป็นกระบวนการ ให้เด็กเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ที่มุ่งให้ได้เรียนรู้จากประสบการณ์ในละเล่น และแก้ปัญหา ของเด็ก เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ที่มุ่งให้ได้เรียนรู้จากประสบการณ์ในละเล่น และแก้ปัญหา ด้วยตนเอง เมื่อโอกาสให้เด็กได้พัฒนาระบบที่ดี ทำให้เด็กเกิดความรู้สึกเป็นอิสระ จำเป็นต้องมีสิ่งอื่นมากระตุ้น เมื่อเด็กมีความสนใจแล้วพัฒนาระบบที่จะเปลี่ยนแปลง เป็นความก้าวหน้า ในการเด็กปฐมวัยและความคิดของเด็กต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับ ลักษณา แก้วกอง (2550 : 79 - 123) ในระดับสติปัญญาและความคิดของเด็กต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับ ลักษณา แก้วกอง (2550 : 79 - 123) ได้ศึกษาเกี่ยวกับพัฒนาแผนการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ด้วยเกมการศึกษาของเด็กชั้นปฐมวัยปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ด้วยเด็กชั้นปฐมวัยปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ 83.06/94.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และมีค่าเบนการศึกษาของเด็กชั้นปฐมวัยปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ 83.06/94.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และมีค่าเบนการศึกษาของเด็กชั้นปฐมวัยปีที่ 2 0.67 หมายความว่า นักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนด้านความคิด ดังนี้ประสิทธิผลเท่ากับ 0.67 หมายความว่า นักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนด้านความคิดสร้างสรรค์ เป็น ร้อยละ 67 โดยสรุป แผนการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ด้วยเกมการศึกษาของเด็กชั้นปฐมวัยปีที่ 2 ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ผู้เรียนรู้จักสังเกต คิดหา ด้วยเกมการศึกษาของเด็กชั้นปฐมวัยปีที่ 2 ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ผู้เรียนรู้จักสังเกต คิดหา เหตุผล สร้างความสนุกสนานในการเรียนและมีพัฒนาการด้านความคิดสร้างสรรค์เพิ่มขึ้น สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในระดับชั้นอนุบาลต่อไปได้ และเกียงลง นำไปใช้ประโยชน์ในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในระดับชั้นอนุบาลต่อไปได้ และเกียงลง จันทร์จัน (2553 : 85-127) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาโปรแกรมเพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ด้วยการเรียนรู้

โดยใช้สมองเป็นฐานที่มีประสีพิธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ผลการวิจัยพบว่า 1. โปรแกรมเพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ด้วยการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ 84.33/81.81 เป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 2. นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมตามโปรแกรมเพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ด้วยการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน มีความคิดสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3. นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมตามโปรแกรมเพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ด้วยการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน มีความคิดสร้างสรรค์สูงกว่านักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมปกติ อย่างมีฐาน มีความคิดสร้างสรรค์สูงกว่า นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ด้วยการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน มีประสิทธิภาพเหมาะสมสามารถส่งเสริมชั้นอนุบาลปีที่ 2 ด้วยการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน มีประสิทธิภาพเหมาะสมสามารถส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน ได้เป็นอย่างดีและได้ถูกว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามปกติ ดังนั้น ความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนจะสูงกว่าเดิม กระบวนการสอนระดับชั้นอนุบาลปีที่ 2 ควรนำโปรแกรมนี้ไปใช้จัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีครุ่สอนระดับชั้นอนุบาลปีที่ 2 ควรนำโปรแกรมนี้ไปใช้จัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมี พัฒนาการด้านความคิดสร้างสรรค์ต่อไป

ผลการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยด้วยการละเล่นพื้นบ้านของไทย ดังนี้
สัปดาห์ที่ 1 การจัดกิจกรรมที่ 1-4 กิจกรรมเสริมประสบการณ์ จำนวน 5 กิจกรรม คือ
การทำไก่ ยุกินหาง ชนไก่ และมอลซ่อนหัว เด็กได้เล่นเป็นกลุ่ม และการฝึกปฏิภัติใหม่ ไหวพริบ และความคล่องแคล่วว่องไว รวมทั้งให้เด็กรู้สึกสนุกสนานกับการเล่น และการเรียนรู้ มีค่าความเชื่อมั่น เกลี่ย 44.05 โดยมีพุทธิกรรมดังนี้

ด้านความคิดคล่องแคล่ว ผู้วิจัยพบว่าเด็กแสดงท่าทางที่เปลกใหม่ ไปกว่าเดิมไม่เคยทำมา ก่อน แต่ต้องให้ครูชี้แนะ ทำให้เด็กทำได้เองทำได้อย่างต่อเนื่องมากกว่าคนอื่นในเวลาที่จำกัด และสม่ำเสมอปรากฏอย่างชัดเจน
ด้านความคิดริเริ่ม ผู้วิจัยพบว่าเด็ก ไม่สามารถแก้ปัญหาองได้ เมื่อผู้วิจัยแนะนำแล้วก็ ไม่สามารถแก้ปัญหาได้ โดยเด็กยังสับสนกับการเล่น และคำสั่ง ทำให้หลบหลีกไม่ทัน และการเข้าทัวร์ อดในการเล่นกิจกรรม

ด้านความคิดละเอียดลดอ ผู้วิจัยพบว่าเด็กส่วนมากมีความคิดละเอียดลดอในการเล่น โดยแสดงท่าทางอ่อนยืดหยุ่น และท่วงทางที่สวยงาม สามารถผสมผสานการละเล่นกิจกรรมต่างๆ ทำให้เกิดสีสันใหม่ ๆ ขึ้นมาได้

ด้านความคิดยึดหยุ่น ผู้วิจัยพบว่าเด็กมีการปรับตัวเข้ากับเพื่อนไม่ได้ เช่น เด็กเลือกที่จะเล่นคนเดียว และไม่ให้ความร่วมมือกับเพื่อนเมื่อเพื่อนขอความช่วยเหลือ เนื่องจากเด็กมีความคิดที่อิสระ

**สัปดาห์ที่ 2 การจัดกิจกรรม แผนที่ 5-8 กิจกรรมเสริมประสบการณ์ จำนวน 4 กิจกรรม
กีอ เสือกินวัว รีรีข้าวสาร กระต่ายชาเดียว ม้าก้านกล้วย เด็กได้เล่นเดี่ยว เล่นคู่ และเล่นเป็นกลุ่ม มีค่า
ความเชื่อมั่นเฉลี่ย 58.73 โดยมีพฤติกรรมดังนี้**

ด้านความคิดคล่องแคล่ว ผู้วิจัยพบว่าเด็กแสดงท่าทางที่เปลกใหม่ ไปกว่าเดิมไม่เคย
ทำมาก่อน แต่ต้องให้ครูชี้แนะ ทำให้เด็กทำได้เองทำได้อีกต่อเนื่องมากกว่าคนอื่นในเวลาที่จำกัด
และสม่ำเสมอประกอบด้วยชัดจน เช่น กิจกรรมรีรีข้าวสาร ทำให้เด็กสามารถใช้ความรวดเร็วในการ
การสังเกต และสร้างความสามัคคีในกลุ่ม ส่วนกิจกรรมกระต่ายชาเดียว ม้าก้านกล้วย พัฒนาความคิด
คล่องแคล้วของเด็กได้

ด้านความคิดริเริ่ม ผู้วิจัยพบว่าเด็กสามารถแก้ปัญหาเองได้ ขณะร่วมกิจกรรมเด็กมี
ความคิดริเริ่มในการร่วมกิจกรรมและมีทักษะในการวิ่ง ออกกำลังกายทุกส่วนเพื่อพัฒนากล้ามเนื้อ ทำ
ให้เด็กเกิดความรัก ความสามัคคีในหมู่คณะ

ด้านความคิดคล่องแคล่ว ผู้วิจัยพบว่าเด็กส่วนมากมีความคิดคล่องแคล่วในการเล่น
โดยแสดงท่าทางอ่อนข้อ และท่วงทางที่สวยงาม รวมทั้งให้เด็กรู้สึกสนุกสนานกับการเล่น และ
การเรียนรู้

ด้านความคิดบีดหยุ่น ผู้วิจัยพบว่าเด็กมีการปรับตัวเข้ากันเพื่อนได้ดี โดยครูให้อิสระ
ในการร่วมกิจกรรมแต่ละกิจกรรมทำให้เด็กร่วมมือกันเพื่อนเมื่อเพื่อนขอความช่วยเหลือ ในแต่ละ
กิจกรรม

**สัปดาห์ที่ 3 การจัดกิจกรรมที่ 9-10 กิจกรรมเสริมประสบการณ์ จำนวน 2 กิจกรรม กีอ
เดินกลาง วิ่งกระสอบ เด็กได้เล่นเดี่ยว และเล่นเป็นกลุ่ม มีค่าความเชื่อมั่นเฉลี่ย 73.02 โดยมี
พฤติกรรมดังนี้**

ด้านความคิดคล่องแคล่ว ผู้วิจัยพบว่าเด็กแสดงท่าทางที่เปลกใหม่ ไปกว่าเดิมไม่เคย
ทำมาก่อน แต่ต้องให้ครูชี้แนะ ทำให้เด็กทำได้เองทำได้อีกต่อเนื่องมากขึ้นในเวลาที่จำกัดและ
สม่ำเสมอประกอบด้วยชัดจน รวมทั้งเด็กรู้สึกสนุกสนานกับการเล่น เดินกลาง วิ่งกระสอบ
ยังสับสนกับการเล่น ไม่สามารถเล่นได้ถูกวิธี ผู้วิจัยแนะนำตัวว่าสามารถเล่นเดินกลาง และวิ่ง
กระสอบได้อย่างสนุกสนาน

ด้านความคิดคล่องแคล่ว ผู้วิจัยพบว่าเด็กส่วนมากมีความคิดคล่องแคล่วในการเล่น
โดยแสดงท่าทางอ่อนข้อ และท่วงทางที่สวยงาม เป็นต้นการเดินกลาง เด็กให้ความสนใจและให้
ร่วมมือกิจกรรมทั้ง การเดินกลาง และวิ่งกระสอบ

ด้านความคิดเห็น ผู้วิจัยพบว่าเด็กมีการปรับตัวเข้ากับเพื่อน ได้ดี เมื่อจากผู้วิจัยให้อิสระในการเล่นกับเด็ก ๆ ทำให้เด็กมีความคิดเห็นอยู่ และมีความสุขในการร่วมกิจกรรมทั้ง 2 กิจกรรม

2. ความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยที่ผ่านการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดกิจกรรม การละเล่นพื้นบ้านไทย พบว่า คะแนนจากการทำแบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ก่อนเรียน มี คะแนนเฉลี่ยโดยรวม เท่ากับ 56.67 คะแนน จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 56.67 คะแนน จากการทำแบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์หลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 88.81 คะแนน เต็ม 100 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 88.81 อ่างมีน้ำสำหรับทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ทิวาพร โภมรัมย์ (2553 : 80 - 114) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการเปรียบเทียบความพร้อมทางคณิตศาสตร์ของ นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดประสบการณ์การละเล่นพื้นบ้านอีสาน ผลการวิจัย พบว่า 1. นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่การจัดประสบการณ์ด้วยกิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านอีสานมี ความพร้อมทางคณิตศาสตร์หลังจัดประสบการณ์สูงกว่าก่อนจัดประสบการณ์อย่างมีน้ำสำหรับทาง สถิติที่ระดับ.05 2. นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดประสบการณ์ด้วยกิจกรรมการการละเล่น พื้นบ้านอีสาน มีวินัยในตนเอง โดยรวมอยู่ในระดับดี 3. ผลการจัดประสบการณ์เพื่อเตรียมความพร้อม ทางคณิตศาสตร์ด้วยกิจกรรมการการละเล่นพื้นบ้าน พบว่า นักเรียนสามารถสังเกตความเหมือนและ ความต่างของสิ่งของที่กำหนดให้ได้ เปรียบเทียบ ขนาด ใหญ่ เด็ก มาก น้อย เรียงลำดับ ความสูง- ความต่ำ ความยาว-สัน เปรียบเทียบจำนวนเท่ากัน-ไม่เท่ากัน นับจำนวน 1-20 และการรู้ค่าจำนวน 1-10 บอกตำแหน่ง บน-ล่าง หน้า-หลัง ได้ เป็นผู้ที่มีวินัยในตนเองรู้จักอคติ มีความซื่อสัตย์ มี ความรับผิดชอบรู้จักรับฟังความคิดของคนอื่น และเรียนรู้ร่วมกันอย่างมีความสุขและสนุกสนาน โดย สรุป การจัดกิจกรรมการการละเล่นพื้นบ้านอีสาน สามารถพัฒนาความพร้อมทางคณิตศาสตร์ และมีวินัย ในตนเองได้ ซึ่งการจัดประสบการณ์ด้วยการการละเล่นพื้นฐานมีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้จัด ประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัย เพื่อพัฒนาความพร้อมทางคณิตศาสตร์กระบวนการคิด เสริมสร้าง และปลูกฝังความมีนัยในตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. เด็กปฐมวัยที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการการละเล่นพื้นบ้านของไทย มีค่าเฉลี่ยการแสดง ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดกิจกรรมการการละเล่นพื้นบ้านของไทย ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.59-2.81 แสดงว่าเด็กปฐมวัยมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการการละเล่น พื้นบ้านของไทย ของเด็กชั้นอนุบาลปีที่ 3 อยู่ในระดับพึงพอใจมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ลักษณา แก้วกอง (2550 : 79 - 123) ได้ศึกษาเกี่ยวกับพัฒนาแผนการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนา ความคิดสร้างสรรค์ ด้วยเกมการศึกษาของเด็กชั้นปฐมวัยปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า แผนการจัด ประสบการณ์เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ด้วยเกมการศึกษาของเด็กชั้นปฐมวัยปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ 83.06/94.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และมีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.67 หมายความว่า นักเรียนมี

ความก้าวหน้าในการเรียนด้านความคิดสร้างสรรค์คิดเป็น ร้อยละ 67 โดยสรุป แผนการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ด้วยเกมการศึกษาของเด็กชั้นปฐมวัยปีที่ 2 ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ผู้เรียนรู้สึกตื่นเต้น คิดหาเหตุผล สร้างความสนุกสนานในการเรียนและมีพัฒนาการด้านความคิดสร้างสรรค์เพิ่มขึ้น สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการจัดประสบการณ์ การเรียนรู้ในระดับชั้นอนุบาลต่อไปได้ดังนี้นั่นจึงเห็นได้ว่า ความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย จะเกิดขึ้นได้จากการที่จัดประสบการณ์ที่เหมาะสมให้กับเด็ก โดยเด็กได้ร่วมกิจกรรมอย่างอิสระ ทั้งนี้เนื่องมาจากการจัดประสบการณ์ด้วยการละเล่นพื้นบ้านของไทย จึงเป็นวิธีการสอนที่ส่งเสริมให้เด็กได้เรียนรู้ด้วยตนเองจากการเล่นเกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลิน และส่งเสริมความสัมพันธ์ของเด็กที่เล่นร่วมกัน ได้ปรับตัวได้แสดงออก ได้แก้ปัญหาการเล่นด้วยตนเอง ได้ฝึกการทำงานให้สำเร็จและตัดสินใจในการลงมือกระทำด้วยตนเอง และได้รับการเสริมแรงเป็นที่ยอมรับจากสังคมรอบตัวเด็ก ย่อมทำให้เด็กประสบผลสำเร็จในการทำสิ่งต่าง ๆ และเกิดความเชื่อมั่นในตนเองในที่สุด

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การจัดกิจกรรมการด้วยการละเล่นพื้นบ้านของไทยเพื่อใช้ในการวิจัยเวลาที่ใช้ในการสังเกตพฤติกรรมเด็ก ได้อย่างเหมาะสมจึงใช้เวลาถึง 60 นาที เพราะในการทำการวิจัยต้องการสังเกตพฤติกรรมการเล่นของเด็กให้ได้อย่างทั่วถึง การนำการจัดกิจกรรมไปใช้ในกิจกรรมปกติควรปรับเวลาให้เหมาะสมกับสถานการณ์การเรียนการสอนตามตารางกิจกรรมประจำวัน

1.2 การนำการละเล่นพื้นบ้านของไทยมาใช้กับเด็กควรคำนึงถึงความปลอดภัยสำหรับเด็ก ควรแนะนำให้เด็กเล่นอย่างระมัดระวัง เพื่อส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์ที่แปลกใหม่

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการนำเสนอสื่อประกอบการละเล่นพื้นบ้านของไทยไปใช้ในการเตรียมความพร้อมเพื่อเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์กับเด็กปฐมวัย ในระดับชั้non ฯ

2.2 ควรนำการละเล่นพื้นบ้านของไทยไปทดลองใช้ในการวิจัยควบคู่กับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในกิจกรรมอื่น ๆ เช่น กิจกรรมเกมการศึกษา กิจกรรมเสริมประสบการณ์ หรือกิจกรรมสร้างสรรค์ เพื่อเปรียบเทียบว่าการจัดประสบการณ์ในกิจกรรมใดสามารถส่งเสริมความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยได้สูงกว่าการจัดประสบการณ์ในกิจกรรมเดียว